

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Arquebisbe electe de Sevilla i
Administrador diocesà de Terrassa

Continuem mar endins

Benvolguts germans i germanes:

M'adreço a tots vosaltres per comunicar-vos que el Sant Pare Francesc m'ha nomenat arquebisbe de Sevilla. Al mateix temps, i fins a la presa de possessió de la seu hispalense, continuaré entre vosaltres com a Administrador diocesà.

Recordo les paraules que us vaig adreçar quan vaig ser nomenat primer bisbe de la nova diòcesi de Terrassa. L'endemà de l'inici de ministeri, el 26 de juliol d'aquell any 2004, us deia que «compto amb tots i cadascú de vosaltres en la tasca d'iniciar i consolidar la vida de la nostra Església; i us ofereixo la meva estimació i el meu servei pastoral com a bisbe vostre».

Avui, mirant enrere el camí recorregut, vull donar gràcies a Déu per aquest pelegrinatge compartit. Iniciàvem aleshores una nova singladura amb reptes importants als quals havíem de donar resposta amb l'ajut generós i la col·laboració inestimable de tots els diocesans. Recordo que en l'homília de la presa de possessió us anunciava alguns dels reptes principals que hauríem d'afrontar, i als quals he dedicat diverses cartes pastorals al llarg d'aquests anys: l'evangelització de la nostra societat, l'atenció

als preveres, la pastoral juvenil, i l'atenció als més necessitats i desfavorits. Una altra carta pastoral fou dedicada a la Mare de Déu amb motiu de la seva proclamació com a patrona de la diòcesi sota l'advocació de la Salut, tan estimada a la ciutat de Sabadell.

Vull també donar gràcies perquè a través vostre i amb la vostra dedicació hem esdevingut instruments del Senyor per a fer la seva obra en aquesta porció del poble de Déu que peregrina en el territori de les comarques del Vallès Oriental i el Vallès Occidental per mitjà de les parròquies, els arxipresbiterats i les zones pastorals; les comunitats de vida consagrada i tantes institucions, moviments i grups apostòlics. Ben bé hem de dir que no vam començar de zero perquè teníem una història prèvia que endinsa les seves arrels en la diòcesi d'Ègara, però és veritat que hem estat els iniciadors d'una nova realitat eclesial. El Papa emèrit Benet XVI, la primera vegada que el vaig saludar com a bisbe de Terrassa, em recordava el camí de la santedat que han de seguir els primers bisbes, un camí que hem procurat compartir tots junts.

I és que he tingut ocasió de conèixer de prop, especialment a través de les visites pastorals, tota la riquesa del poble de Déu per

mitjà de rostres concrets, de projectes engrescadors, de patiments compartits, d'il·lusions i esperances. A través dels diversos plans pastorals hem coordinat tot aquest treball diocesà per tal d'esdevenir una Església que surt a l'encontre de cada persona, conscients que som enviats pel Pare per anunciar la Bona Nova, i fer-ho amb actitud de servei.

Entre les diverses fites aconseguides amb l'ajut de tots permeteu-me remarcar la creació del nostre Seminari i la potenciació de la pastoral vocacional. Al llarg d'aquests anys he ordenat un bon nombre de preveres joves que són un veritable signe d'esperança enmig del nostre món. Al seu costat, la pastoral juvenil amb les peregrinacions diocesanes i la pastoral familiar amb les seves diverses activitats. Juntament amb això el desplegament de l'activitat diocesana a través de la Cúria i de totes les delegacions episcopals. I encara la potenciació de la formació i educació cristianes a través de la catequesi, les escoles diocesanes, parroquials i religioses, i especialment tot el treball de Càritas, actualment més necessari encara a causa de les crisis sobrevingudes amb la Covid-19.

Dono gràcies a Déu perquè he tingut bons col·laboradors, als quals agraeixo la seva dedicació i el seu treball amb sentit eclesial i de responsabilitat. A tots vosaltres, laics i laiques, membres de la vida consagrada, diaques i preveres. I, especialment, al que ha estat fins ara el meu bisbe auxiliar, Mons. Salvador Cristau.

A hores d'ara sou plenament coneixedors de quin és el meu lema episcopal: «Mar endins». D'alguna manera aquestes paraules i el text evangèlic que les conté, representa l'actitud amb la qual tots nosaltres ens hem endinsat en la tasca apassionant d'obrir nous camins al Senyor a través de la diòcesi que erigí Sant Joan Pau II el 15 de juny de 2004. És aquesta mateixa actitud la que tinc en aquests moments davant la nova missió que m'ha estat confiada. I demano a Déu que sigui també aquesta actitud la que us animi a continuar aquesta tasca que vàrem començar i que estic segur continuarà amb un nou pastor diocesà, quan el Sant Pare ho disposi. En el meu cor de pastor sempre teneu i tindreu un lloc. Us encomano especialment a la Mare de Déu, sota l'advocació de la Salut.

Amb la meua benedicció.

ENTREVISTA

Créixer en comunicació

DANIEL ARASA VILLAR

El degà de la Facultat de Comunicació Institucional de l'Església de la Pontifícia Universitat de la Santa Creu a Roma, Daniel Arasa, ha estat nomenat pel papa Francesc consultor del dicasteri per a les Comunicacions. El periodista assegura que «és un reconeixement a la tasca que fem a la Facultat des de fa 25 anys: formar persones que es dediquin professionalment a servir al Papa, a les esglésies locals i a les diferents institucions eclesials en el crucial àmbit de la comunicació».

Quina serà la teva aportació?

Aquest nomenament és una nova modalitat de servir al Papa i a l'Església. Els consultors som consellers externs, no vivim el dia a dia del dicasteri; per tant, la nostra aportació s'orienta més en la direcció de suggerir, valorar, proposar... Venint d'una universitat, crec que puc contribuir a fer comprendre la importància de la preparació en comunicació de les persones amb càrrecs de responsabilitat a l'Església, i de fer créixer una cultura comunicativa dins de les seves institucions.

En què ha ajudat el papa Francesc a la comunicació de l'Església?

Cada papa fa la seva contribució pròpia. Del papa Francesc destacaria la seva proximitat i senzillesa. A més, també ha sabut presentar la vida cristiana com una realitat alegre, atractiva, que val la pena. Finalment, la seva constant insistència per la misericòrdia, per la comprensió dels altres, en un món ferit com l'actual fan que el seu missatge tingui encara més impacte.

El Vaticà comunica bé?

Enmig d'una reforma molt complicada, crec que el nostre dicasteri està fent un bon treball en coordinar, donar unitat i rapidesa a la comunicació vaticana. Potser una qüestió que ens hem de plantejar és, a més de continuar fent una bona informació, ser més proactius, anticipar-nos als temes i debats. En aquest sentit, la comunicació que surt de la Santa Seu ha de donar sentit a les notícies, explicar més el context, i no limitar-se a transmetre dades o fets.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Elegir Déu per donar la vida

Als vuitanta-dos anys tornà de l'Àfrica, on n'havia passat cinquanta. Es dedicà a ajudar al culte en diverses parròquies i esglésies. Tenia interès per ser útil i seguir servint el poble de Déu. Va escriure la seva experiència africana en un llibre entenedor i assequible. Els familiars i amics ho celebraren. El seu organisme debilitat no va resistir la Covid-19. Companys religiosos, familiars i amics l'acomiadaren a Barcelona i també al Txad i a Burkina Faso. En una de les celebracions de l'eucaristia al darrer país, el celebrant va dir: «Just després de l'anunci de la seva mort, més de cinc-centes persones han vingut a manifestar el seu condol i a donar testimoni de tot el bé que va fer. Va ser pare d'una multitud de pobres.»

Arribà al Txad als 32 anys. S'hi va abocar amb totes les forces en benefici dels pobres camperols i pastors. Restarà en la seva memòria per una obra, «els graners comunitaris», que els va canviar la vida. La població moria de fam perquè la collita no es conservava en condicions. Els va fer comprendre la necessitat de guardar-ne part en aquests graners comunitaris per consumir-la quan arribés el període de sequera. Cada camperol n'aportava una part que el nostre missioner

guardava en graners que ell mateix ensenyà a construir. Avui, aquests graners formen part del paisatge i el nom del missioner ha quedat en els seus cors i en el seu record.

«Si algú afirmava: "Jo estimo Déu", però detestava el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu» (Jn 4,20). Déu crida a fer eleccions vitals i el nostre missioner va seguir la crida a la vida religiosa per servir i estimar. El foc de l'amor de Déu el va portar lluny del seu país per convertir-se en missioner de l'amor de Déu en uns països pobres. Allí va estimar Déu amb totes les seves forces, lliurant tot el seu vigor juvenil en benefici dels més desfavorits. Als setanta anys, impregnat d'experiències d'amor als pobres i els humils, anà a Burkina Faso i es dedicà a l'apostolat que toca el cor de les persones en la seva relació amb Déu, l'apostolat espiritual: recessos, exercicis espirituals, acompanyaments personals...

El celebrant del funeral africà acabava dient: «El millor homenatge que et podem fer és continuar allò que tan bé vas començar: estimar els germans pobres per amor a Déu.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Acoger al Señor Resucitado

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Viernes Santo, el Papa, por sorpresa, se dirigió al Centro de Prevención del Covid-19, instalado en el atrio del aula de las Audiencias en el Vaticano; fue una visita discreta, un saludo agradecido a los sanitarios, un encuentro cercano con las personas sin hogar que allí reciben la vacuna contra el Covid. La Limosnería Apostólica, con este gesto, quiere dar «concreción a los distintos llamamientos del papa Francisco para que nadie quede excluido de la campaña de vacunación».

Esta presencia discreta del Papa, nos recuerda sus palabras en la reciente carta apostólica al presentar el año dedicado a san José: «Cada uno de nosotros puede descubrir en José, el hombre que pasa desapercibido,

una presencia discreta y oculta, un intercesor, un apoyo y un guía en tiempos difíciles.»

Más allá, encontramos la razón y la raíz de estas actitudes: La discreción del Señor Resucitado al presentarse, sencillamente, a la Magdalena, a los apóstoles, a los discípulos. «Es el amor del Señor, un amor de todos los días, discreto y respetuoso, amor de libertad y para la libertad» (CV, 116).

El Señor actúa por medio de sus testigos. «Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo» (Jn 20,21).

Que María nos enseñe a ser presencia del Señor Resucitado, mano tendida que acompaña, cuida y sana, con ternura. Audaces portadoras de la paz y la alegría que Él nos da cuando lo acogemos en nuestra vida.

Lectures de la missa diària i santoral

26. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 39,8-15 (o bé: 1Co 2,1-10) / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Barón, trapenc.

27. □ Dimarts [Ac 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastre.

28. □ Dimecres [Ac 12,24-13,5 / SI 66 / Jn 12,44-50]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ Dijous [1Jn 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica, dra. de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Divendres [Ac 13,26-33 / SI 2 / Jn 14,1-6]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / SI 97 / Jn 14,7-14]. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 9,26-31 / SI 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8]. Mare de Déu d'Araceli. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

Intencions del Sant Pare per al mes de maig

Perquè els responsables del món financer col·laborin amb els governs, per tal de regular els mercats financers i protegir els ciutadans del seu perill.

DIUMENGE IV DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigueu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè.

Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos».

Salm responsorial (117)

R. La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dona de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, lleno del Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es "la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular"; no hay salvación en ningún otro pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos».

Salmo responsorial (117)

R. La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. O bien: Aleluya.

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres. / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el Buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el Buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño y un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre».

«El bon pastor dona la vida per les seves ovelles»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'Evangelí, com cada any al IV diumenge del temps pasqual, hem escoltat un fragment del capítol 10 de l'Evangelí de Joan, anomenat el *discurs del bon pastor*. Jesús és el bon pastor perquè se sent responsable de la vida de les ovelles, perquè les coneix pel seu nom, perquè les reuneix en un únic ramat, i perquè és capaç de lliurar la seva vida per elles.

Els governants de l'antic Israel i dels pobles veïns eren considerats *pastors* del poble. El bastó era signe d'autoritat. Però l'experiència mostra que hi ha pastors i pastors. Israel va tenir governants capaços i responsables que es van ocupar del poble i del seu benestar, mentre que altres es van aprofitar del càrrec per al seu usdefruit personal, a costa de la pobra gent.

Davant d'això, Jesús es presenta com el pastor responsable que reuneix el seu grup de deixebles, vetlla per ells, els instrueix en el camí de l'Evangelí, surt a l'encontre dels pecadors, els ofereix l'aliment de la seva paraula i parteix per a ells el pa material i el pa eucarístic. Finalment, és capaç de lliurar generosament la seva vida per fidelitat a Déu i als seus deixebles.

Jesús ens reuneix també a nosaltres per formar part de la comunitat cristiana, de l'Església. Ell ens alimenta també amb el pa de la seva paraula i el pa de l'eucaristia. Ell ha fet de jueus i de no jueus un únic ramat. Nosaltres, que no formàvem part de l'antic poble escollit, gràcies a Jesús ara formem part del nou poble de l'aliança: de la comunitat cristiana. Ell ens ha estimat fins a l'extrem, perquè nosaltres siguem capaços d'estimar-nos els uns als altres, com Ell ens ha estimat a nosaltres. Celebrar Jesús bon pastor és celebrar-lo com Pastor de la seva Església i com a Senyor de les nostres vides.

Després de la seva resurrecció, Jesús va confiar a Pere i als apòstols l'ofici pastoral, ho celebrem cada any a la festa dels sants apòstols sant Pere i sant Pau. Aquest ofici s'ha continuat a l'Església en els bisbes, acompanyats dels preveres, els seus col·laboradors. L'ofici de pastor eclesial s'expressa en la presidència de les celebracions dels sagraments, en l'ensenyament de la fe, i en l'animació de les comunitats cristianes locals. La presència dels pastors, bisbes i preveres, en les nostres comunitats ens recorda visiblement la presència invisible de l'únic Bon Pastor de l'Església, que és Jesucrist, mort i ressuscitat.

Recordem avui, especialment, tots els pastors de l'Església, i preguem perquè exerceixin el seu ofici pastoral amb amor, amb generositat i amb lliurament personal. I també donem gràcies a Crist perquè a tots nosaltres ens ha fet ovelles de la seva comunitat; Ell ens coneix i ens estima, fins al punt d'haver donat la seva vida per nosaltres.

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 25, a les 18 h. Ordenació de diaques de tres seminaristes a la Catedral.

Dilluns 26, a les 11 h. Reunió amb els viceconsiliaris del moviment Cursos de Cristiandat (telemàtica).

Dimecres 28, a les 10 h. Comissió Permanent de Càritas Diocesana.

Diumenge 2 de maig, a les 12 h. Missa de festa patronal a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès.

primera pedra de l'escola Ramon Pont, de la parròquia de Sant Cristòfol, al barri de Ca n'Anglada de Terrassa. El varen acompanyar el Sr. Jordi Ballart, alcalde de Terrassa, representants del Bisbat, els responsables de l'escola Ramon Pont i representants de la Fundació Escola i Vida que agrupa les escoles diocesanes i parroquials de la diòcesi.

Visita del Sr. Bisbe a Puiggraciós. El 15 d'abril, Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia al Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós, a l'Ametlla del Vallès, i visità la comunitat de monges benedictines que en tenen cura.

Conferència sobre els cristians perseguïts. El dijous 15 d'abril, la parròquia de Sant Pau de Terrassa organitzà una conferència sobre la situació dels cristians a l'Irak, país que el papa Francesc ha visitat darrerament. Va ser pronunciada pel Sr. Giorgio Chevallard, delegat d'Ajuda a l'Església Necessitada.

Ordenació de diaques. Aquest diumenge 25 d'abril, a les 18 h, Mons. Saiz Meneses presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral i confereix l'orde del diaconat a Jacob Espín Ordás, Joan Hernández Plaza i Jan Martínez Alonso, seminaristes diocesans. Serà retransmesa pel canal YouTube del Bisbat de Terrassa.

Santuari de la Mare de Déu de la Salut. El Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell

està restaurant les pintures al fresc amb que el pintor sabadellenc Antoni Vila Arrufat decorà l'absis fa 75 anys. Es pot col·laborar amb un donatiu en efectiu al mateix Santuari, o bé al compte corrent ES36-0081-7090-3100-0111-3314, o bé al BIZUM codi ONG-00103. Les donacions tenen desgravació fiscal.

Notícies

Benedicció de les obres d'ampliació a l'escola parroquial Ramon Pont de Terrassa. El dimecres 14 d'abril, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir l'acte de benedicció i col·locació de la

Agenda

Jornada de comunicació de Càritas diocesana de Terrassa. Càritas Diocesana de Terrassa organitza una jornada de comunicació, en format telemàtic, el dimarts 27 d'abril de 10 a 12 h, destinada als rectors i responsables de les Càritas parroquials, referents de les Càritas parroquials, voluntaris de comunicació a les Càritas parroquials.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Arzobispo electo de Sevilla y
Administrador diocesano de Terrassa

Continuamos mar adentro

Queridos hermanos y hermanas:

Me dirijo a todos vosotros para comunicaros que el Santo Padre Francisco me ha nombrado arzobispo de Sevilla. Al mismo tiempo, y hasta la toma de posesión de la sede hispalense, continuaré entre vosotros como Administrador diocesano.

Recuerdo las palabras que os dirigí cuando fui nombrado primer obispo de la nueva diócesis de Terrassa. Al día siguiente del inicio de ministerio, el 26 de julio de aquel año 2004, os decía que «cuento con todos y cada uno de vosotros en la tarea de iniciar y consolidar la vida de nuestra Iglesia diocesana; y os ofrezco mi estimación y mi servicio pastoral como obispo vuestro».

Hoy, con una mirada retrospectiva, doy gracias a Dios por esta peregrinación compartida. Iniciábamos entonces una nueva singladura con retos importantes a los que teníamos que dar respuesta con la ayuda generosa y la colaboración inestimable de todos los diocesanos. Recuerdo que en la homilía de la toma de posesión os anunciaba algunos de los retos principales que deberíamos afrontar, y a los que he dedicado varias cartas pastorales

a lo largo de estos años: la evangelización de nuestra sociedad, la atención a los sacerdotes, la pastoral juvenil, y la atención a los más necesitados y desfavorecidos. Otra carta pastoral fue dedicada a la Virgen con motivo de su proclamación como patrona de la diócesis bajo la advocación de la Salud, tan querida en la ciudad de Sabadell.

Quiero también dar gracias porque a través de vosotros y con vuestra dedicación hemos sido instrumentos del Señor para hacer su obra en esta porción del pueblo de Dios que peregrina en el territorio de las comarcas del Vallès Oriental y el Vallès Occidental a través de las parroquias, los arciprestazgos y las zonas pastorales; las comunidades de vida consagrada y tantas instituciones, movimientos y grupos apostólicos. De hecho no empezamos de cero porque teníamos una historia previa que hunde sus raíces en la diócesis de Egara, pero es verdad que hemos sido los iniciadores de una nueva realidad eclesial. El Papa emérito Benedicto XVI, la primera vez que lo saludé como obispo de Terrassa, me recordaba el camino de la santidad que deben seguir los primeros obis-

pos, un camino que hemos procurado compartir todos juntos.

He tenido ocasión de conocer de muy cerca, especialmente a través de las visitas pastorales, toda la riqueza del pueblo de Dios por medio de rostros concretos, de proyectos atractivos, de sufrimientos compartidos, de ilusiones y esperanzas. A través de los diversos planes pastorales hemos coordinado todo este trabajo diocesano para ser una Iglesia que sale al encuentro de cada persona, conscientes de que somos enviados por el Padre para anunciar la Buena Nueva, y hacerlo con actitud de servicio.

Entre todos lo que hemos conseguido, con la ayuda de todos, permitidme destacar la creación de nuestro Seminario y la potenciación de la pastoral vocacional. A lo largo de estos años he ordenado un buen número de sacerdotes jóvenes que son un verdadero signo de esperanza en medio de nuestro mundo. Junto a ello, la pastoral juvenil con las peregrinaciones diocesanas y la pastoral familiar con sus diversas actividades. Así mismo el desarrollo de la actividad diocesana a través de la Curia y de todas las delegaciones episcopales. Y sin olvidar la potenciación de

la formación y educación cristianas a través de la catequesis, las escuelas diocesanas, parroquiales y religiosas, y especialmente todo el trabajo de Càritas, actualmente más necesario aún debido a las crisis sobrevinidas con la Covid-19.

Doy gracias a Dios porque he tenido buenos colaboradores, a los que agradezco su dedicación y su trabajo con sentido eclesial y de responsabilidad. A todos vosotros, laicos y laicas, miembros de la vida consagrada, diaconos y sacerdotes. Y, especialmente, a quien ha sido hasta ahora mi obispo auxiliar, Mons. Salvador Cristau.

A estas alturas sois plenamente conocedores de cuál es mi lema episcopal: «Mar adentro». De alguna manera estas palabras y el texto evangélico que las contiene, representa la actitud con la que todos nosotros nos hemos adentrado en la tarea apasionante de abrir nuevos caminos al Señor a través de la diócesis que erigió San Juan Pablo II el 15 de junio de 2004. Es esta misma actitud la que tengo en estos momentos ante la nueva misión que me ha sido confiada. Y pido a Dios que sea también esta actitud la que os anime a continuar esta tarea que comenzamos y que estoy seguro continuará con un nuevo pastor diocesano, cuando el Papa lo disponga. En mi corazón de pastor siempre tenéis y tendréis un lugar. Os encomiendo especialmente a la Virgen, bajo la advocación de la Salud.

Con mi bendición.